

چکیده:

مقدمه:

جهت رهایی از درد زایمانی تکنیک های متعدد در کشور های پیشرفته بکار می رود. در یک مطالعه کارآزمایی بالینی به مقایسه دو روش نخاعی با استفاده از پمپ PCEA با و بدون انفوزیون زمینه ای دارو را بررسی نماییم.

مواد و روش ها:

در این مطالعه، تعداد ۶۰ خانم باردار کانیدای زایمان بی درد به روش اپیدورال کمری انتخابی به صورت تصادفی در دو گروه قرار گرفتند.

تمامی بیماران دوز بولوس اولیه از محلول محتوی بوپیواکائین ۱۲۵ / ۰ به همراه فنتانیل سه میکروگرم در هر میلی لیتر را دریافت نموده و در بیماران گروه اول (انفوزیون مداوم)، انفوزیون زمینه ای ۸ میلی لیتر در ساعت از همان محلول را و بیماران گروه دوم (PCEA)، نیز پمپ انفوزیون محلول حاوی داروی بیدردی شامل ۱۲۵ میلی گرم بوپیواکائین همراه با ۱۰۰ میکرو گرم فنتانیل ۲ میلی لیتر را با دوز بولوز اولیه به مقدار ۱۰ میلی لیتر از طریق کاتتر دریافت نمودند.

نتایج:

بیماران دو گروه از نظر معیار های دموگرافیک تفاوت معنی داری با یکدیگر نداشتند. بین مدت زمان مرحله دوم زایمان تفاوت معنی داری وجود داشت، که حاکی از کمتر بودن مدت زمان این مرحله در گروه CI بود ($P < 0.001$). دوز کلی فنتانیل تجویز شده در بیماران گروه CI به طور معنی داری کمتر از بیماران گروه PCEA بود ($P < 0.001$). دفعات تزریق دارو توسط بیماران تعداد دفعات در گروه CI به

طور معنی داری کمتر از گروه دیگر می باشد ($P < 0.001$). با این حال، در مقایسه میزان رضایت بیماران و نمره ی VAS دو گروه، تفاوت معنی داری بین دو گروه مشاهده نشد.

نتیجه گیری:

بی حسی اپی دورال به روش PECA در همراهی با انفوزیون مداوم تفاوت چندانی را در کیفیت بی دردی و رضایت مندی بیماران ارائه نمی کند، اما سبب کاهش دوز کلی و دفعات تجویز دارو های ضد درد می شود.

واژگان کلیدی:

بوپیواکائین، فنتانیل، بی حسی اپیدورال، انفوزیون مداوم، زایمان طبیعی.